

Índex

Editorial	pàg. 2
Memòria 1996	
<i>Llum Torrents</i>	pàg. 3
Huracans	
<i>Agustí Martín i Sabater</i>	pàg. 11
Recordant dues agosarades maniobres al port de Pasajes: (I)	
<i>Josep Bruguera i Batllori</i>	pàg. 13
La pesca al Maresme (II): la teranyina	
<i>Manel Teodoro i Sadurní</i>	pàg. 16
El color i la matèria	
<i>Ramon Casalé</i>	pàg. 21
El Museu, peça a peça	pàg. 24

SINGLADURES

Butlletí del
Museu de la Marina de Vilassar
Número 21-Febrer del 1997

Edita:
Museu de la Marina de Vilassar
Av. Eduard Ferrés i Puig s/n
08340 Vilassar de Mar
(El Maresme)
Tel. 750 21 21

Impressió: **Oikos-Tau**
Vilassar de Mar

Editorial

El Museu de la Marina rebé, el propassat 1996, la placa que acredita, amb el número 130, la seva inscripció al Registre de Museus. Vilassar de Mar compta, doncs, amb un museu registrat, el Museu de la Marina, amb la col·lecció Enric Monjo i el fons de la Fundació Carme Rovira, pel que respecta a patrimoni cultural moble.

D'aquesta manera, el Museu de la Marina esdevé l'únic equipament cultural municipal en ple funcionament. Els esforços esmerçats al llarg dels cinc anys de vida de la nostra institució, partint pràcticament de zero, s'han orientat en dos sentits: un treball eficaç, del qual comencem a rebre els fruits, i la consciència de les nostres limitacions que alhora marquen una voluntat de respondre a les demandes del nostre entorn.

La memòria de l'exercici 1996, que publiquem en aquest número, palesa les línies de treball marcades que s'han fet realitat: durant l'any 1996 s'han succeït exposicions d'art de qualitat que alhora reforcen la imatge i el fons del Museu, exposicions temàtiques en relació a la nàutica i a la història local (250 anys de la Parròquia; Retrats de vaixells al segle XIX; Joan Monjo i Pons i l'Escola Nàutica de Vilassar...), creixement de l'exposició permanent, ampliació de les col·leccions del Museu amb donacions de particulars o entitats, i amb l'aportació dels artistes que hi exposen; hem potenciat l'accessibilitat dels fons del Museu a qui els ha volgut consultar (des d'estudiosos -hem cedit imatges del ferrocarril de cara a treballs entorn el centenari del 1848, etc.-, a institucions -Museu de Peníscola, d'Història de Catalunya, etc.-, i constructors de vaixells i modelistes -fons de plànols per a la realització de videos, de treballs monogràfics, etc.); hem obert les portes a qui ens ho ha demanat col·laborant amb els artistes locals de Vilassar, amb la Parròquia, amb comissions diverses, Metges sense Fronteres, Codesema, L'Institut Vilatzara, etc.

Continua en marxa el Servei d'Enquadernació i Restauració de Paper, el qual, entre d'altres activitats, ha dut a terme dos cursos temàtics; hem enllestit diversos dossiers didàctics de cara a les escoles, multiplicant-se en relació a l'any anterior les visites comentades per escolars (per exemple, vàrem realitzar les úniques activitats culturals de cara als estudiants per l'aniversari del Canonge Almeray; també han tingut lloc al Museu presentacions de llibres, recitals de poesia, concerts de música, conferències, etc. Durant la primavera tingué lloc el III Col·loqui de Patrimoni Cultural i la tardor fou el marc per l'entrega del Premi a l'Estudi del Patrimoni Marítim, atorgat Sr. Pons Guri, i el Premi al Suport a la Cultura Local, que va recaure en el vilassarenc senyor Ferrer. En la nostra voluntat de captar nous sectors de públic potencial hem multiplicat per dos les visites col·lectives i s'ha augmentat, de nou, el nombre de visitants i usuaris.

Tot això que ràpidament hem ressenyat i trobareu en detall més endavant, ha estat realitzat sempre evitant de caure en l'animació cultural gratuïta, ans al contrari, cercant la continuïtat de l'activitat any rera any, la potenciació del fons del Museu, tenint en compte les demandes i mancances del nostre entorn social, evitant un pes excessiu de l'activitat efímera front resultats més permanents que rendibilitzin la inversió (col·leccions, equipaments, serveis estables, etc.), intentant economitjar al màxim, racionalitzar l'activitat i, com ja hem dit, treballar amb eficàcia. Evidentment tot això ha estat possible gràcies al treball de col·laboradors, voluntaris i personal del Museu.

Ara, potser el Museu de la Marina ha arribat a un cert sostre, que cobreix les perspectives marcades i que demana un nou plantejament. Per altra banda la gestió del patrimoni cultural de Vilassar de Mar demana un tractament potser més coherent i de conjunt, una reestructuració d'espais, la coordinació d'activitats, l'aprofitament de recursos, personal, inversions... En definitiva unes fites assolides i un repte de futur que hem de debatre entre tots els agents implicats.